

REDACTOR RESPONSABIL
IUSTIN ARDELEAN.

COLABORATOR PRIM:

Dr. E. PĂDAN

REDACTIUNEA:

STR.-CHAUSSEÉ (ORSZÁGUT-U. 227/5.)

Abonamentele se fac,

numai plătinou-să
nainte.

ESE IN TÔTĂ DUMINECA.

PREȚUL:

Pe $\frac{1}{4}$ de an . . . . . 2 fl. —
Pe $\frac{1}{2}$ an . . . . . 4 fl. —
Pe un an . . . . . 8 fl. —
Pentru streinătate, un an . . . . . 20 franci.

IN PRĂVĂLIE.

Domna : Pentru ce atâtea pene roșii ?
Modista : Cu colóre roșie se face ciudă unor animale.
Domna : Și-apoi ?
Modista : Pardon ! séu dóră nu aveți bărbat ?...

UCENIC ANTISEMIT.

In ziua de Vinerea mare întră un ucenic de pantofar într'o prăvălie și cere șoncă de 20 cr.
— Măi, ce vrei ? — îi dice neguțătorul, — că ia dracul pe cine mănâncă șoncă în Vinerea mare.
— Nu face nimica, mă rog, — răspunde băiatul, — că și așa un jidan o va mânca-o.

Impresiuni dela „Balul universitarilor români” din Cluj, ținut la 8 martie, șt. n. a. c.

E deja 8 martie! Dimineța la 7 ore s'aude o fluierătură lungă și trenul de persoane erupe cu o celeritate grósnică in gara Clujului. — Par' că și acuma mă simțesc legănată de acele dulci simțeminte ce-mi cuprinseseră inima, când pusei piciorul jos din cupeu și când — cu multă băgare de sémă -- am dat cutia cu haina-mi de bal mult prețuită, in care de câte ori om impuns cu acul până ca am cusut-o, de atâtea ori î-mi sbora gândul la „El.” Cum ȳic, am dat cutia unui „trăger” sê mi-o ducă pân' la „tramwai” — cu tóte, că nu-mi chiar convenia numele acesta cu „wai”, deórece nu aș fi vrut nici pentru un cal orb, că chiar in ȳiua acêsta „solemnă” sê-mi strice ceva „vai” buȳele deja de atâta timp tocmita pe acest bal anume; dar' că totuși lumea sê mă cugete de cruțătóre, nu-mi lua trăsura, ci mă sui-î fără zăbovă pe „tramwai” și ținênd cutia cu podóbele mele mereu in braț, — visam visuri dulci, — visuri de aur, ce speram, că in sêra balului v'or fi realizate.

Nu știu cum, dar iute ajunsê-i pe „Fótér”, unde mă scormoni insuferibilul glas al calauȳului cu „Kimenni, kimenni!” din împêraȳia visurilor mele. Viclenia asiatică chiar și in aceșii bungari mici încã sê observă, căci la intrare toți î-ȳi ȳic într'un glas curtenitor: „Tessssék Nagysád, csókolom a kezét, beszálani!” iar' colo dupã ce li-ai plătut, la eșire ȳi strigã într'un glas asurȳitor: „Kimenni, kimenni, egy-kettó!!!”

Deodatã zãresc nișta literi mari, care reprezentau inscripȳia „Hotel Central”, unde Oh! — unde era sê fie Balul-Picnic al universitarilor români și unde, sperãm că-l voi vedê pe „El”, pe care nu-l vedușem de multã vreme și-l doriam din suflet. Ce voi fi mai cugetat, nu știu, căci m'am pomenit la spate cu servitóreã d-nei N. care venisê sê-mi ducã pachetul.

*

Pela 9 ore am mers in prãvălie, că sê-mi cumper una-alta pe sêrã, iar dela 10 ore incolo, ca sê-mi trêcã mai bine timpul, care-mi era nespun de lung, am inceput a ceti un roman de „Ohnet” sub al cãru-i impresiune am inceput a visa și mai dulce, visam chiar acea, că eram in sala de bal cu „El” de braț și că-mi șoptê încet cât de tare mă iubește, cu un cuvênt, eram fericita fericitelor, sê înȳelege: *in vis*, dar departe era realitatea, căci nu ajunsê-sêm sê î spun și eu, cât de mult și nêstramutat î l iubesc și iatã, aud pe dómna N. strigându-mê sê grãbesc la mêsã, că se rēcesc „racii.” — Nu mă potêmp împãca cu cugetul, cum se pôte sê fiu treȳitã din visul meu poetic la o realitate atãt de prosaicã și de ciudã nu m'am dus la mêsã pãnã nu am cântat „Era nóptea 'ntunecósã, etc.”, iar' colo cãtrã fine unde vine „Nu-î nimicã din plãcere, căci eu sum in așternut, etc.” am

repetat de 2 ori, ba aș fi repetat chiar și de 3 ori — 300 de ori, decã nu auȳem iarã, ca sê grãbesc la mêsã. Astfel darã am mers la mêsã, dar' de fricã, că mă va pré stringe haina sêra, nu am mâncat decãt fórfecile unui rac. — Dupã prãnȳ îndatã am inceput a înșira pe mêsã de toilette ace de pêr, bumbuște, parfum, puder etc. iar' dela 5 ore am inceput a-mi face toilette. La 6 ore și vr'o 90 de minute statêmp deja gata înnaintea oglinȳii, suriȳend îndestulitã și ȳicênd cu cuvintele nemuritorului *Eminescu*: „Și-mi sum dragã mie ênsu-mi, pentru că-î sum dragã lui.”

Cu trenul de 7 ore sêra a sosit și mama și astfel la 8 ore sêra suiam deja treptele „Hotelului Central”, unde nu m'am potut rãbda a ru face cunoșciinȳã cu oglinda care atãrna acolo ca sê-mi tocmesc buchetul de camelii și viorele ce-mi atãrna vesel pe piept.

* *

Nu știu cum voi fi ajuns in sala de bal, atãta însã știu, că netrebuica-mi falie de carne din pieptul meu, pe care limba omenescã o numește „inimã”, incepusê deja jocul și era acuș-acuș la „batuta.” — La astfel de sãrituri m'am deșteptat încungiurată de un public ales, al cãru-i parte considerabilã consta din niște damicele mai frumoșe ca florile primaverii și mai blãnde ca îngerii cerului, care de care in toilette mai elegante. *Cele mai multe in mêtasã.* Și acêsta era cauza, că eu mă cugetam mereu: ore de ce chiar in mêtasã la un Picnic? pentru ce chiar și cele mai tènere fetițe — in mêtasã? Au dórã pentru noi, romãncele nu ar fi destul de potrivit *costumul naȳional* sêu decã chiar nici nu costum, apoi o toiletteã modestã de niște satin frumos nu va satisface pe depelin „elegantiei”? — Dar abia terminaî cu astfel de cugete și iatã, ușa se deschide întrând „El” in salã, pe carele ochii mei de mult î l cãutaserã deja.

Dupã câteva minute s a inceput și jocul cu „Polca”, care a fost des repetatã prin strigãtul universitarilor de „Hogy volt?!”

Cu cine voi fi jucat mai ântãiu, nu știu, atãta însã 'mi aduc aminte, că mă omora neliniștea vedênd că „El” nu mai vine, adecã nu mai vine sã mă jõe. Trece „Polca”, trece „Ardeleana”, ba și „Valsul” și „El” încã nu m'a jucat. — Ah! Cum aș fi voit sê merg acasã sê plãng cãntând „De ce nu vii, de ce nu vii?!” — căci și acea tristã esperinȳã am făcut-o, că toți cavalerii, fără escepȳiune, *se imbulzau tot la cele imbręcãte in mêtasã*, iar' pe cele imbręcãte mai modest, intrê carii mă numêram și eu, nu le pré bãgau in sémã. Atunci am înȳeles eu taina mamelor de ce 'și imbręcãte fetele in haine atãt de luxurióse, pompóse!? Nu mai au decî causã bãrbaȳii a se plãnge contra luxului, care ruinêzã atãtea fãmilii, căci chiar ei dau ênsã damelor a se chiti cu pompã, ocolind pe cele mai simple. Eu, deacum 'nainte încã nu voiú mai merge la „Picnic” pãnã nu voiú avê rênd de a-mi potê face o hainã de mêtasã, ȳicêmp in mine

când iată, că sôrele fericirei și mie mi-a strecurat o rață, adecă fusei invitată de către „El” la „Cuadrilul I.” Cine are inimă și cine a iubit în viață va ști ce s-a petrecut sub buchetul de camelii și viorele ce atârna pe pieptul meu. După „Cuadril” am jucat „Polca” tot la-olaltă, apoi — nu ’l-am mai văzut. — La ôrele 12 am mers la cină tot rogându-mă lui Dumnezeu, să-mi ajute, ca să fiu destulă de tare pentru a suporta durerea ce-mi cutreera sînul observând, că „El” numai din cortesia m-a jucat, dar de iubire, nici vorbă din parte-i! — Am cinat un „Damen capriț” tot cu cugetul acela de a nu mă mai cugeta la „El” și me mustram mereu, cum de m’am lăsat învinsă de către netrebnică-mi inimiôra? . . .

După pauză abia am mai stat până ce s-au jucat câteva jocuri și cam pela 3 ôre am părăsit sala de danț, locul, de care atâtea visuri, atâtea speranțe dulci legasem. — La 4 ôre eram într’adevăr fericită, căci mă legăna Morfeu — lipsită însă de acele visuri de aur ce le avém naintea balului și trădită la trista realitate.

* * *

Diminéța, când biata-mi haină era tótă tăvălită și ’boțită, eu obosită, iar’ inima mea cu desevîrșire sdrobotită, atunci m’am convins, că cele petrecute ađi nôpte nu sunt vis, ci realitate. — Unica mîngaere mi-a mai rămas buchetul de camelii și viorele, care știu, că jucând cu „El” „Polca”, a fost lipit de pieptul lui. — Atâta despre petrecerea mea la „Balul-picnic” al universitarilor români din Cluj.

Innaintea însă de a-mi încheia descrierea, vin a roga pré frumos și cu tótă modestia pe surorile mele Turturica și Porumbița, ca se binevoiască a-mi răspunde următoarelor întrebări :

1. Cum se mă chitesc și gat de altă-dată pe Picnicul d-lor universitari din Cluj ca să mă jöce? — Să îmbrac și eu mētasă, seu să rămân tot modestă, cum am fost?

2. Cine este condamnabil, când o biată de fetiță tēneră, într’un bal, nu-și petrece destul de bine?

3. Cuvine-să din partea cavalerilor, că decă invită pe cineva la bal — să nu o jöce?

Priveghitôrea.

Satira sortii.

Priviți, bieții muncitorî —
Băeșii, cu un cuvânt,
Carii scot pentru crucerî
Aurul de sub pămēt.

Priviți, inimile mari,
Poetii, unuî popor :
Cum cu pietri și imală
Plătim ideile lor.

IUSTIN ARDELEAN.

O scenă familiară.

Fata : Să faci bine taică a ne duce la balul măscat.

Tatăl : Ce bal? Sacrament!!! V’am dus de nenumărate orî și nici pomană de mări-tate, ci tot numai pe mine mă nefericiți!

TELEGRAME.

Cluj, 13. Martie, 1894. Neșsa Popii de-astădată a scăpat citov, acum rînjește și se veselește. Petrovicu, spre bucuria renegatului Zălb Vazu, va se ocupe postul onorar pe vr’o 2 luni în Seghedin; iar Muscanul Vilagășului, cu privire căinței sale documentate, va mai fi până ’n 27 Mai prieten chesariului Hatzinger.

Oradea-Mare, 7. Februarie, 1884. Aface-rea faimôsă Pituk iară se mișcă. De sigur că dascălașul Aradului a capētat riie de se scarpēnă în continuu.

Sibiu, 15. Martie, 1894. Precum se aude, înaltul guvern s-a îngrijit, că la cas, decă cu procesul Memorandului comitetul național va fi condamnat, să formeze un nou comitet, al căruî președinte va fi Moldovan Gergely, iar membrii : Pituk Bēla, Paska Gyorgye, Szabó János, Papp Pista, Zălb Vazu, Darabánth din Vinga, Bota Dōme din Curticiu et tuti quanti.

Sfatul d-nului Părinte.

O văduvă cam cochetă și destul de frumușică
Să cugetă serios la pozițiunea-i critică :
„Afacerile-mi sunt multe, singură î-mi este greu.
Dar' decă m'aș mărita după servitorul meu? . . .
Mi se pare om de trebă și este un mândru june,
Pasul ar fi favorabil în ori-care direcțiune.”
Apoi mai stătu pe gânduri, după ce mai meditasă:
„Va fi bine și nu pră!” — văduva î-și reflectasă —
„Sunt multe motive pentru și sunt mai contramotive”
Și nu mai șcia să și iaie hotăriri definitive
Și se tortura cu gândul, nu șcia să se consulte :
„Servitorul, ca bărbat, poate să nu mă asculte . . .
Dar' — ăisă ea — servitorul, să asculte, s-a dat,
De ce să nu mă asculte și decă-l iau de bărbat?”
La servitor dispunându-i în mod aspru riguros
Împlinea dispozițiunea și de frică, bucuros ;
Bărbatului dispunând cu blândețe și iubire,
De sigur se va supune fără nici o șovăire . . .
Ei, dar' vădând, că norocul îl părtinește din greu,
Cine șcia ce greluși se v'or naște 'n capul seu? . . .
Dapă multe „da” și „ba” să umplu de confuziune :
„Ce să mă fac, ăisă dânsa, ore cine mi-ar ști spune?”
Frământându-se cu gândul, iată că-î veni în minte,
Se mergă se ceră sfat chiar dela domnul Părinte.
— „Părinte, ăice văduva, deja de mult n'am bărbat
Și starea unei văduve nu e de învidiat,
Singură să fiu și-acasă și singură și pe-afară,
Î-mi este greu fără sēmă, viața-mi este amară ;
Trebue să merg la câmp, să-mi ved de economie,
Inșă nu pot, mă rețen lucruri casnice o mie.
Servitorul meu mă cere, ore să-l iau de bărbat,
Spune-mi, domnule părinte și te rog, ca să-mi dai sfat...!
Și popa făcu din umeri cu o flegmă cam bizară :
— „Decă nu poți fi singură, bine-î, marită-te dară!”
— „Inșă, domnule părinte, — reflectă acum muierea —
Poate, că prin acest pas mi se va mări dorerea,
Acesta va fi un pas escentric și curios,
Tôtă ordinea din casă se va întorce pe dos
Și va fi ceva ridicol, că servitorul meu, care
Era cel mai mic la casă, să devină cel mai mare,
Dispusețiunilor mele, mă tem, că va contrasta,
Va fi de nesuferit . . .” — „Dapoi nu te mărita!”
— „Am economie mare, trebue chivernisită,
Și ce poate o muiere singură și prăpădită?
Vrând să le conduc eu toate mă fac numai de ocară
Și mă necăjesc amar.” — „Apoi mărită-te dară!”
— „Bine-î, dar' în casa mea servitorul să domnescă?
Căruia eu i-am dispus, acela să-mi poruncescă?
Vădî, acesta lovitură n'aș poté o suporta,
Nu deu, domnule părinte.” — „Dapoi nu te mărita!”
— „Ți-am mai spus-o, mi se pare, că singură nu pot fi,
Lucrurile mari și multe, ori cât eu mă voi trudi
Se le împlinesc eu toate, de fel nu 'mi e cu potință,
De o văduvă ca mine e rău în ori-ce privință ;
Toți servitorii mă fură și din casă și p'afară,
Trebue să mă mărit.” — „Apoi mărită-te dară!”

— „Servitorul meu e tēner, mândru și cam flūșurat,
Mie, de și nu-s bătrână, nu-mi convine de bărbat,
Cam prostalău dela fire, vădând, că rola să schimbă
I-ar crește cōrnele, pōte, . . . eu fiind lungă la limbă,
Ne-am certa, ba ne-am și bate și de va fi el mai tare,
Atunci eu voi trage scurta, iară el fără cruțare,
Pe bărbații cei tirani, mă tem, că-î va iniția,
M'ar chinui fără milă.” — „Dapoi nu te mărita!”
— „Bine-î, domnule părinte, dar' eu n'am nici o tīg-
nelă,
Toți de tōte latutile mă prigonesc și mă 'nșală,
Și nu este nimenea cine 'n ajutor să-mi sară
În nevoile vieții.” — „Apoi mărită-te dară!”
— „Dar' strēmūtēdu-și naravul, condus de patima mare
Pentru pedepsele-î date, rīvning după rēsbunare,
Avēnd buna ocaziune să pōte întărita
Să și rēsbune asupra mea.” — „Dapoi nu te mărită!”
„Altcum, ce e drept, să spuî, este un mutălău blānd,
Dōră bazaconiî d'aște nu-î v'or trece nici prin gând,
Am nădejde, cumcă dēnsul va fi deplin mulțamit
Cu mine și amēnduoi s'avem un traî fericit,
Scăpēnd de grijele grele, carii rău mă infestară,
Aș avē și eu odichnă.” — „Apoi mărită-te dară!”
— „Ei, și decă 'l-aș lua, lumea șodă, blāstēmātă,
M'ar cleveti rău, făcēndu-și cine și c' judecată . . .
Lucrul este fōrte critic, spune-mi dar sfinția ta
Ce să mă fac?” — popa ăice : „Dapoi nu te mărita!”
— „Dar economia casei fără un conducător
Destoinic să prăpădește, dă 'napoi și n'are spor,
Eu n'am timp și nici nu pot de cu dorî și până 'n sēră
Să priveghiez în continuu.” — „Apoi mărită-te dară!”
— „Bine-î, bine, mărita 'm-aș fără nici o șovăire,
Dar tēnerul servitor, cam strolimbat dela fire,
Mă tem, că nu va fi harnic să-mi conducă casa 'n pace
Dapă ce-mi voi legă capul cu dēnsul, ce mă voi face?
Nu-l voi mai poté trimite, cu el cum voi subsista?
Aș despera, aș peri.” — „Dapoi nu te mărita!”
— „Dar' o văduvă ca mine este bătută de stele,
Niciări nu măî încape de guri.e cele rēle
Și despre mine se spun sute și miî de bērfelē,
Dēc' aș avē un bărbat, m'ar și apēra de ele,
Șcii, că judecata lumii este forte temerară,
Aș voi să scap de ea.” — „Apoi mărită-te dară!”
— „Bine-î, domnule părinte, așa cred, c'ar fi mai bine,
Dar' servitorul vădând mai tēnere decăt mine,
Poate, c'apoi ticălosul se s'amoriseze 'n ele,
Atunci iarăși vaî și-amar va fi de ăilele mele,
Înșălătă, părăsītă și mai rău m'aș întrista,
Nu șciu, ce va fi de mine.” — „Dapoi nu te mărita!”
— „Dar casa fără bărbat e deșartă și pustie
Ca turma de oi ce paște prin codrii și pe câmpie
Fără păstorul destoinic ce o apēră de fiară
Când vine se o dejmeze.” — „Apoi mărită-te dară!”
— „Mulțam de sfat, bine-ar îi, inșă domnule părinte,
La ori-ce căsătorie, dupăcum 'mi-aduc aminte
Să recere vōie bună, amor fără șovăire,
Și fără speculațiune, silă și ademenire,

Căsătoria din silă nu se poate accepta,
Că dragostea n'are silă — „Dapoî nu te mărita!“
— „Mierea fără bărbat e ca focul fără pară
Ce numai decât se stînge.“ — „Apoî mărită-te dară!“
— „Vai și-amar de capul meu și vai de ڃilele mele,
Multor pedece espusă mă 'ngrozesc amar de ele,
Prin ele totă viața mi se va periclita.
Dar' atunci va fi târđia.“ — „Dapoî nu te mărita!“
In urmă bieta vėduva se întarită se plângă,
Prin acėsta procedură vrėnd pe popa sė-l constringă
Sė-i dee un sfat mai bun, ڃicėnd : „Domnule părinte,
Nu-ți mai bate joc de mine, spune-mi două-trei cuvinte
Înțelepte!“ — popa ڃice : „Vėd, că plângi cu

[mare jale,

Mergî, ascultă clopotele și fă cum v'or ڃice ele!“
Vėduva se duce 'ndată, ascultă cu atențiune
Clopotele cele sfinte, se vėdă, că ce-i v'or spune (?)
Ascultănd ea clopotele, resunetul lor fidel,
Păre-i, că de sigur cãntă : *dute numai după el.*
Vėduva s-a măritat, Trecėnd lunele de miere
Iară-și a venit la popa amarita de miere,
Đicėnd : „Domnule părinte, fòrte rėu m'am înșalat,
Mė bate, mă chinuiește furisitul de bărbat.“

-- „Ce sė-ți fac? — rėspunsė popa -- decă n'ai

[ascultat bine

Clopotele, dóră ele dau sfat bun la fiecare . .
Decă nu le-ai preceput, clopotele nu-s de vină,
Lor dar' nu le poți mulțami nefericita pricină ;
Mai ascultă-le odată, ca se fi deplin convinsă
Despre sfatul lor cel bun.“ — Mierea fiind surprinsă,
Alergă s'asculte iară clopotele căci cum suna,
Dar' atunci păru-i că ڃice : „Nucumva te mărita!“
Rė 'ntorcėndu-se miera, ڃice : „Domnule părinte,
Clopotele m'au spus bine, însă eu n'am avut minte!“

lustinianus.

IN CUPEU.

Jidanul se desculța-sė in cupėu, deorece
iștrîngeau ghetele ciolòbele. Un strėin intră

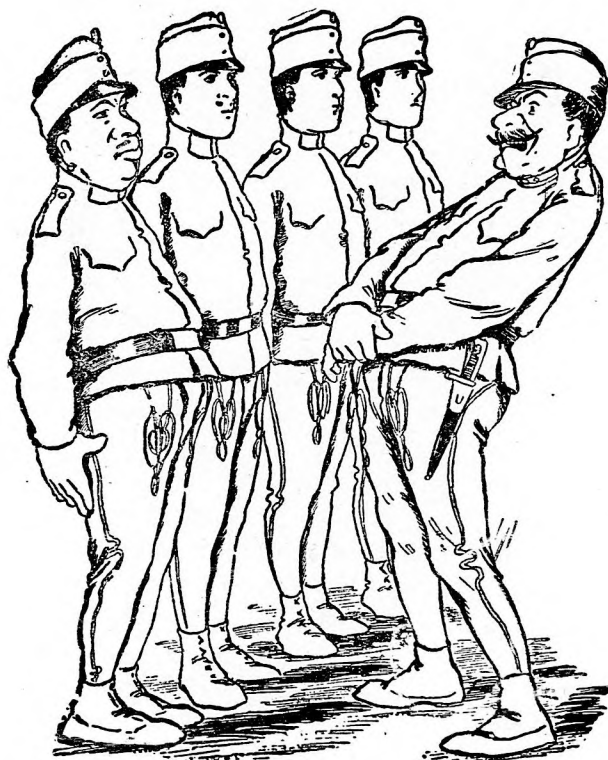
in cupeu și simțind delicata aromă a picio-
relor jidanului, i-l întrebă:

— Al dtale sunt picioarele acestea?

— Ba, rėspunsė jidanul.

— De ce nu le lapedi dar' dracului, sėu
i-ți place ce miros „koșer“ au?! . . .

Din filosofia d-nului sergent Matragună.

Sergentul : Infanterist Micula!

Micula Strėmbii : Herrrr!

Sergentul : Când a morit tatăl tėu?

Micula : Șcintėz cu plicare, ma rog la
domnu strajameșter, tata o murit nainte de
a mă naște eu cu 2 luni.

Sergentul : Măgarrule! Mai de unėđi ai
đis că mاتا a morit atunci!?

Micula : Riktiĝ, domnule strajameșter, că
mama o murit atunci.

Sergentul : Dapoî tatăl tėu?

Micula : Șcintėz cu plicare, ma rog la
domnu strajameșter, tata o fi murit dară cu
2 anî mai nainte decăt mama.

Sergentul : Măgarrule! Acuma vėd, că
vorbești adevėrul.

Sergentul : Infanterist Micula!

Micula : Herr!

Sergentul : Ce ar avé soldatul a face ca sã nu-l védã inimicul ?

Micula : Şcintãz cu plicare, ma rog la domnu strajameşter, ar avé sã-l róge ca sã 'nchidã ochii.

Sergentul : Mãgarule : Dapoĩ decã n'are ochi? . . .

Nu i-a rãmas dãtor.

— Ah, d-şorã, decã ai şci, cât de mult te iubesc !

— Regret, cã eu nu pot vorbi astfel despre d-ta.

— Macarcã ai poté vorbi, dar' atunci chiar aşa ai minţi ca mine.

MONSTRONOMIE.

Kãrtje kotunyãszkã gyelã zsosz szkriszu kotunã kãre kotunyeşte in kotunyiã kãizi kenigliki gyin Kotonovãroş in Orãgyia-Mãre.

Drãzsi mnyeĩ porincz !

Mã încsin gye szãnatãtje şi vé poptyeszck mul-tye şi bunye şi vã mulczãmeszk ku forverczbãigen gyipt trãnkotyete kãre mãcz trimãsz pá ziuã gye zãposztire. gyobu hãl ku lãptje ákru lo mãnkãt domnu strãjameşter Matragunã ku domnu filer Kondãk şi gyãtuncsã szã hhiu kãnye gyeãm kãpãtãt nyics o palmã gyelã ei. Szkoverzile le-ãm mãnkãt io lã vãrtã

dõmnye dõmnye tãre binye mnyor tyiposzit kã leãm mãnkãt ku prefont gyãiszãtã komisz şi ku kãfã nyãgrã.

Fãcsez binye drãzsi mnyeĩ porincz gye szpnyecz lé domnu pãrintje Kerekes gyin Gros gyelãngã Lupõia kã szã nu mãĩ csetyãszkã ujsãgu domnyio-ruļu Pãszãroĩ kãre umblã lã domnu dãszkãl Lãzãro-uye gyin Vãlea Mãre. Æm auzit áics in Szodomã asztã gye kotunye kã domnu pãrintje Kerekes csetyeste ujsãguĩ kumpãrãtje gye álczii şi nu le trime-tye la gãzdã lor rumã dupãcse ljo csetyit şi inve-csit tõtye. Io Mikulã Sztrimbii oĩ fãcse gye rĩnd kã szã ducsem la raport pá õmenyii kãre szpãrg ujsãgu-rile áltuiã şi dãkã oĩ încsepe io vizsgãlety pá dĩnsz átuncs pãczãstje pá drãku. Akũ o hhi gyesztul şi kred kãĩ gyesztul şi domnuļu pãrintje Kerekes.

Am mãĩ auzit o mnyerãzãnyie, ágyekã kã in Groşu hãlalalt gyin vãrmezsiã Áráduļu ar hii o arã-tãnyie gye dãszkãl ku numile Valerie Szpãtãriũ kãre szã czinye prepre ku mintye şi fãcse bãzãkonyii in szãtu ãla ungye pãnãkumã o foszt dãszkãl domnu Lupucz popa gyin Milova kãre o foszt om ku mintye şi gye pãcse. Szpãtãriu ãlu fãcse veszekediş ku õmenyii gyin szãt czipã gyin sztrãnã pá kãntãreczii czãrãny kã szã nu audã lumeã kã ieĩ şcsiu kãntã mãĩ mãndru gye-kãt Szpãtãriu ku piszkõiele lui. Mẽgiş mẽgiş gyegyĩ meg o hoheru pá iel kã tãre sztrolimbãt mãĩ tre-be szã hhie. Dãkã szo mãĩ auzi csevã bãzãkonyie gyiptszpre iel, átuncs io oĩ csere Urlab pá 3 zile gyelã domnu strãzsãmeşter Mãtrãgunã şi oĩ utozli ãklo la Gros şi ioĩ bãtje ku puczstoku 12 in fundõĩ, szkãrpãnãszãr gye ruşĩnye in vĩrvu nãszuluĩ gyipt o brişkã toczãszkã gye 3 griczãri in mizsloku tĩrguluĩ gyelã Lipovã. Aşa szã vegye kã in tocz Groşii szã aflã õmenyi groşĩ la nãrĩ. Hãptãk !

Aku încsid kãrtjã şi vã poptyeszck plekãcsunye bunã şi mã ãnkãrnyeszck gye szãnatãtje ku holcsã-goszolgãjo !

Mikulã Sztrimbii.

kãizi kenigliki huszãri ku gyãlogã pá apã şi pá uszkãt.

PARTEA SERIOÁSã.

➡ Rogãm cu tot respectul pe aceĩ domni, carii au primit cuita nõstrã pe postã, se binevoiascã a ne trimite in d a t ã preţul abo-namentuluĩ, cã suntem fõrte lipsiţi de bani, iar' fõia nu o putem sustẽné numãĩ din promisiuni sãci. Sperãm dar, cã m. on. public nu ne va lãsa acuma, cãnd avem mãĩ mare lipsã de spri-jinul lui.

Cu deosebitã stimã :
Red. şi Adm. „Vulturuluĩ.”

➡ De vëndãre. ➡

„Vulturul“ (anul I. şi II. la-olaltã) legat frumos, sã poté capãta la Administrãtiunea nõstrã pentru preţul de 5 fl. v. a.

Deslegarea ghicitei de șac.*(Publicată în n-rul 9)***„IDOLUL MEU . . .“**

Nu-mi place s'ador icone,
 Câte fețe zugrăvite,
 Să mă 'nchin smerit la ele
 Și să cred, că toate-s sfinte.
 Te ador numai pe tine
 Mândro, sfânt idolul meu
 Și mă 'nchin la a ta față
 Cum mă 'nchin lui Dumnezeu.

de D. Voniga.

A deslegat-o bine : d-na Elena Ardelean,
 m. *Popovici* ; d-șora Marietta *Barbul* de Rózsa-
 völgy ; d-nul Victor *Popea*, student ; d-șora
 Lucreția *Miscuța* ; d-nul Petru *Rimbaș* ; comp-
 tabil ; d-na Valeria *Teodor*, m. *Bocanciu* ;
 d-nul Nicolau *Onciu*, învățător ; d-nul Simeon
Andron Galbinescu, învățător ; d-nul D. *Kor-*
mos, căp. ces. reg. în pensiune ; d-șora Nelli
Pașca ; d-nul Iuón *Popoviciu*, preot ; d-na Iuli-
 anna *Ivană* ; d-nul Traian *Husti*, învățător ;
 d-nul Nicolau *Aron*, stud. ; d-nul Stefan *Țarina*,
 învățător ; d-șora Iulchitia *Popescu* și d-șora
 Letiția *Coroiă*.

Intră susnumiții deslegători sortindu-se
 ediția de lux a poeziilor d-lui D. Voniga, noro-

cósa meruitoare a fost d-șora **Lucreția Mișcuța**
 din Giula.

POȘTA REDACȚIUNELI.

N. O. (Ozora.) Cartea meruită prin sortire ți-am trimis-o odată. Ne mirăm, cum de nu ai primit-o?! Acum dar' ți-o mai trimitem odată. Salutare! **Veverița.** Am primit-o și se va publica. Salutare! **Z.** Așteptăm cele promise. Credem, că v'or fi foarte bune. Salutare! **Costi din Iosib.** Mai dă-ți niște semne de viață. Par' că toți a-ți morit. Scrie-mi, care gară este mai de aproape de Iosib, că aș dori să ne vedem. Salutare! **V. N. C.** În scurt timp vei primi cele cerute. **I. P.** (Marca) Penele de Vultur nu le-am primit. Salutare! **N. N.** Descopere-te, cine ești, că din contră cele trimise nu v'or poté fi publicate. **P.** Nu am pré avut timp pân' acuma, dar' nici acuma, ci numai mai târziu, când apoi — bucuros. Salutare! **M. M.** Așa credem, că în d-ta este un pic de ambițiune, — decă da, atunci nu te veți lăsa. Aici nu este vorba despre o cauză personală, ci despre o cauză comună. Înc' odată dar' : *nu te lasa!* — Salutare! — **Georglu R.** După cele auzite despre faptele d-tale, nu mai încapă încoială că d-ta ești un om ticălos, depravat și demn de a fi schuit în față. Aceste ni sunt cuvintele noastre către d-ta. Decă uu-ți place, bucuros ți stăm la dispozițiune. Adieu!!!

👉 Fratii FÁBRY 👈

Oradea-Mare (Nagyvárad, fő-utca.)

Avem onóre a ne recoménda bogata noastră prăvălie on. public român, unde orî-ce obiect de modă pentru bărbați atâta, cât pentru femei și copii se pot cumpăra cu cele mai moderate prețuri.

Înșirăm o câteva mărfuri pentru orientarea mai detailată a on. public despre bogatul nostru asortiment, anume : **Ghete de Carlsbad**, femeestî, bărbătești și pentru copii, **pelării** engleze și Pless **Vilhelmiene**, **chimeși**, **cravate**, **manchete**, **naframe**, **mănuși**, **batiste**, **bastone**, **paraplee** și **parasole**, **pălării de paie** pentru bărbați și copii, **cofere**, **prime**, **chindeseli**, **mydere**, **șurțuri**, **maidoparte pânzături**, precum : **chiffon**, **missier**, **mătase** de orî ce colóre, apoi : **blouse de creton**, **batist**, **hico** și **satin**, **chimeși femeestî**, **veștmi. te complete** pentru copii și fetițe, **mantaue**, **cârpe de cap** din mătasa și **cashmir**, **parfum** și **sapunuri renumite**.

Înșirând numai câteva mărfuri din bogata noastră prăvălie, rogăm încă-odată on. public român, ca să bioevaiască a ne cerceta și a se convinge despre adevărul, că nici într'o prăvălie nu se poté cumpăra marfă mai bună și mai ieftină, decât într'a noastră.

Recoméndându-ne înc'odată în prégrațioasa părtinire a on. public român, suntem

cu distinsă stîmă :

Fratii FÁBRY,
Oradea-Mare (Nagyvárad, főutca.)

👉 Provința se servește cu cé mai mare promptitudine!!! 👈

👉 Nicăiri și nimic mai ieftin, 👈
ca în neșutătoriu lui

MARIN LEITNER

în Oradea-Mare,
(Strada Arborelui-Verde, lângă porța Otelului
Arborele-Verde).

Spre orientare :

O haină completă de barchet à 1 fl. 50 cr.

Barchete de spălat à 16 cr.

Barchete de flanel à 22 cr.

Barchet original de Cosmanos à 35 cr.

O haină completă din pânura fină à 2 fl 50 cr.

Cele mai frumoșe pânuri de iarnă à 18 cr.

Pânuri engleze à 32 cr.

Flanel de lână à 46 cr.

Cele mai fine Casane de lână à 65 cr.

Ce mai fină pânura albă pentru toilette de mireasă

à 35 cr.

Terno negru à 35 cr.

Pânura neșră de modă à 72 cr.

Pânura femească a la Changan à 45 cr.

Remășite de Carton și Barchet, cu 1/2 preș.

Remășite de pânuri, cu 1/4 preș.

1 vig de pânză minunată = 4 fl. 50 cr.

1 vig de Chiffon minunat = 4 fl. 60 cr.

1 vig de pânză Creaus = 5 fl. 50 cr.

mai departe :

Poplone, cergi și tôte lucrurile necesare în casă se
pot procura dela susnumita neșutătoriu cu cele mai
moderate preșuri.

Cel mai ieftin isvor de cumpărare este
în prăvălia lui

Lazar Leitner

Oradea-Mare, Str. Arborelui-Verde (vis-a-vis
de Oteul „Arborele-Verde.”)

unde următoarele mărfuri se vind cu preșuri
ne mai pomenite de ieftine :

ghete femești, bărbatești și copilă-
rești, — pelării bărbatești și copilă-
rești, — chimeși albe și colorite, gu-
lere, manchette, naframe, mânuși, pa-
raplee, parasole, cufere și alte multe.

Provinciei îi servim cu ce mai mare
promptitudine.

cu stimă :

Lazar Leitner,

In atentiunea on. public roman!

Pentru ce — întreabă concurenția — e șilnic plină de cumpărători neșutătoriu
de veștinte bărbatești și copilărești a lui

Ignatiu Deutsch

(STR. ARBORELUȘ-VERDE N-rul 34.)

când susnumita neșutătoriu numai în 1. Nov. an. trecut s-a deschis???

Rășpunsul este ușor, anume :

pentru că e ce mai eleganță și mai încărcată prăvălie din Oradea-Mare și pentru că
nicăiri nu se capătă mai bune și mai ieftine veștinte ca acolo. Orice veștiment se
vinde cu 25—30% mai ieftin decât ori-unde.

Atragem deci atentiunea publicului român asupra acestei prăvălii.